

از‌های دستور داد

بازخواست قضاتی که احکام خلاف بین شرع می دهند

گروه سیاست: حجت‌الاسلام محسنی‌از‌های از دکتر غریب‌آبادی معاون جدید بین‌الملل قوه قضائیه و دبیر ستاد حقوق بشر خواست که با کمک وزارت امور خارجه و دیگر نهادهای ذی‌ربط، عوامل ترور سردار سلیمانی جدی‌تر تحت تعقیب قرار بگیرند....

صفحه ۳

سه‌شنبه ۲۷ مهر ۱۴۰۰ | ۱۲ ربیع الاول ۱۴۴۳ | ۱۹ اکتبر ۲۰۲۱

تتبرها

نقد سلیمی نمین به مواضع محسن امین‌زاده

مجادله بر سر نقش طالبان

صفحه ۶

موج دوم انتصابات در شورای شهر، اختلاف‌ها را نمایان کرد

نوک کوه یخ بیرون زد

صفحه ۹

راه‌اندازی مقطع دکترای امر به معروف ونهی از منکر

صفحه ۲

سخنگوی کمیسیون اتحادیه اروپا:

در بروکسل با ایران گفت‌وگو نمی‌کنیم

صفحه ۴

غمگین‌تر از شکست پرسپولیس

صفحه ۱۱

جنبش‌های متعارض و چهل تکه

صفحه ۷

حرف اول

مدیریت رسانه‌ای پرورنده‌های وکالتی

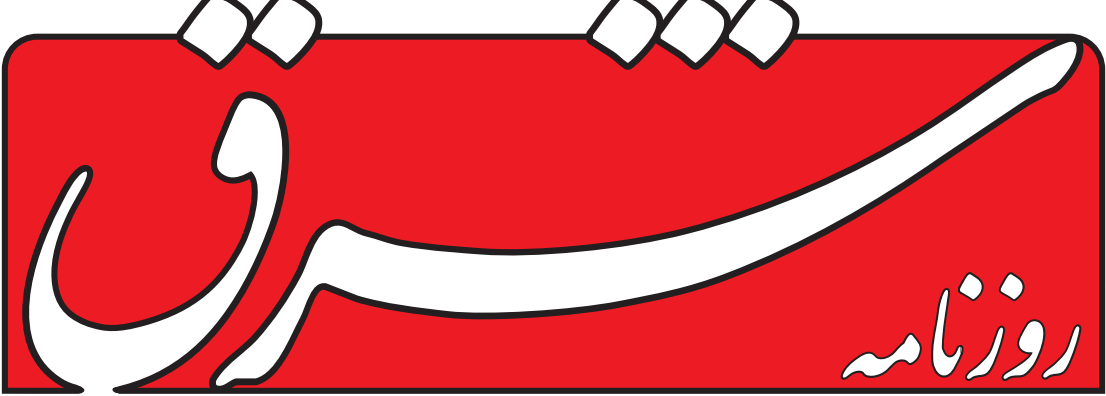
ایوب میلیکی*

رازداری حرفه‌ای و صیانت از حریم اطلاعاتی موکل، یکی از موضوعات مهمی است که باید همواره در روابط وکالتی مورد

التفات واقع شود. در این میان، پرونده‌هایی که به دلیل ماهیت امنیتی یا اهمیت اجتماعی از ابعاد رسانه‌ای وسیع‌تری برخوردارند، مستلزم رعایت جوانب حزم و احتیاط بیشتر در انتشار اخبار و اطلاع‌رسانی پیرامون نتیجه یا روند رسیدگی‌های قضائی هستند. در همین راستا، کاربست تدبیر توأم با مصلحت‌اندیشی حرفه‌ای لازم است تا در جریان یک مصاحبه خبری با رسانه‌های ارتباط‌جمعی، تا حد امکان داده‌ها و جزئیات حرفه‌ای پرونده موکل فاش نشود. این مطلب امری کاملا طبیعی است که رسانه‌ها یک رسالت اجتماعی مهم دارند. درواقع آنها همیشه باید پاسخی سریع، صریح و اقناع‌کننده برای افکار عمومی منظر، بیکسر و جوینده در چتبه داشته باشند. در این مقطع هیچ ایرادی ندارد که یک وکیل دادگستری پاسخ‌گوی برخی سوالات و ابهامات مطروحه جهت تنویر افکار عمومی و فروکش‌کردن عطش رسانه‌ای باشد. اما نکته اینجاست که گاهی وقت‌ها اصرار و سماجت بیش از حد بر انتشار محتوای قضائی و توسیع ابعاد رسانه‌ای و زورنالیستی یک پرونده، حتی اگر با هدف جلب حمایت اجتماعی یا همراهی افکار عمومی صورت پذیرد، ضمن آنکه افروزش نکتیم افکار را به همراه نخواهد داشت؛ خاصه آنکه انتشار اطلاعات با چاشنی افراط و اغراق کوبی و زیاده‌روی در گفتار قرین باشد. به نظر نگارنده، رعایت غبطه و مصلحت موکل بدیهی‌ترین و مهم‌ترین اصلی است که باید در مناسبات وکالتی مورد توجه قرار گیرد. اظهارنظرهای احساسی یا افراطی یا متناقض بیا، محدودیت‌ها پرونده در فضای مجازی یا رسانه‌ای می‌تواند تبعات منفی در روند رسیدگی قضائی و سرنوشت نهایی موکل را در پی داشته باشد؛ چراکه موکل به اقدامات متعارف وکیل چشم‌امید دارد و البته نباید این انتظار معقول به امیدهای واهی تبدیل شود. ضمن آنکه افروزش نکتیم افکار عمومی به‌طور مستمر و با دقت و تیزبینی خاصی مواضع و اظهارنظرهای یک وکیل دادگستری را در مورد آخرین وضعیت پرونده موکلشان مرور، قضاوت و ارزیابی می‌کنند. مخلص کلام اینکه، مدیریت رسانه‌ای پرونده‌های وکالتی در جهان پرتلاطم امروزی، اهمیت حیاتی و بسزایی دارد.

ادامه در صفحه ۴

• قالیباف:تقصیر مجلس هشتم است • کوهکن: ما محرمانه نکردیم

چه کسی اموال مسئولان را محرمانه کرد؟

صفحه ۲

علی لاریجانی خطاب به طحان نظیف:

ظلم نکنید حتی به نحوایهام

مستولیت اعلام دلایل ردصلاحیتم بر عهده شورای نگهبان نیست

صفحه ۳

یادداشت

پاسخ به پرسش رئیس‌جمهور

قبلی نمونه کشورهایی که با آموزش‌وپرورش قوی توانستند کشورهایی قوی داشته باشند مانند سنگاپور، ژاپن، کره جنوبی، کانادا و... بیان داشتیم. الان هم برای شما توضیح خواهم داد. آن هنگام که آموزش‌وپرورش و تعلیم و تربیت فرزندان ایران بزرگ در اولویت اصلی کشور قرار گیرد، راه برای ایران قوی هموار می‌شود، وقتی که در جامعه ما داناتان بر صدر نشینند، عالمان و معلمان و اندیشهورزان مورد تکریم و توجه قرار گرفته و آزادی اندیشه و پرسش و پرسشگری محترم و بلکه تشویق شود، منابع مالی و سرمایه‌های ملی و اساسی کشور برای آموزش‌وپرورش این فرزندان هزینه و بلکه سرمایه‌گذاری شود، رضایت مردم از آموزش‌وپرورش روزبه‌روز افزون‌تر شود. نظام تعلیم و تربیت قوی و کارآمد کشور عزیز ایران قوی خواهد شد.

۲- اینکه این پرسش مطرح می‌شود که آیا آموزش‌وپرورش ما از مؤلفه‌های لازم برای تحقق ایران قوی برخوردار است؟ منزلت و معیشت معلمان، میزان برخورداری آموزش‌وپرورش از سرانه ملی، وضعیت علم و دانایی در کشور، جایگاه آموزش‌وپرورش در ایران و جهان چگونه است؟

۳- از نظر ما معلمان، آموزش‌وپرورش قوی مستلزم برخورداری از چند امر مهم است. الف: معلمان دانا و توانا، فرایند جذب نكهداشت و ارتقای معلمان را باید متحول تا با اصلاحات اساسی، آموزش‌وپرورش را از معلمان دانا و توانا برخوردار کرد و از اعمال سلیقه‌های غیرحرفه‌ای و غیرتخصصی و گزینش‌های سلیقه‌ای نجات داد و راه‌حل آن احیای دانشگاه فرهنگیان با رویکرد تربیت معلمان حرفه‌ای نه صرفا دانشگاهی و محول‌کردن نقش بیشتر به سایر دانشگاه‌های سرآمد مرتبط برای جذب و تربیت معلمان توانمند است که متأسفانه در سال‌های اخیر از چرخه تربیت و تأمین نیروی انسانی متخصص برای آموزش‌وپرورش حذف شدند.

ب: توجه به معیشت معلمان و به قول شما

تعلیم و تربیت از پرسشگری آغاز می‌شود و پرسش‌کردن شروع تفکر و آگاهی است. پایه و اساس هر اکتشافی یک پرسش اساسی و بنیادی است و پرسشگری از مهارت‌های مؤثری است که به کیفیت فرایند یادگیری و یاددهی می‌انجامد. جناب آقای رئیس‌رئیس‌جمهور محترم در آغاز بازگشایی مدارس بنا بر یک ست حسنه‌ دیرین (۲۴ساله) «پرسش‌مهر» که بنیان آن در آموزش و پرورش از سال ۱۳۷۶ و با هدف نهادینه‌کردن پرسشگری در نظام تعلیم‌وتربیت دانش‌آموزان برنامه‌ریزی و هرساله اجرا می‌شود، با طرح دو سؤال «ایران قوی چه ویژگی‌هایی دارد» و «نقش دانش‌آموزان در شکل‌گیری ایران قوی چیست» از دانش‌آموزان و معلمان خواستند که به این سوالات پاسخ گویند. این‌جانب به‌عنوان یک معلم که مخاطب ایشان هستم، مناسب دیدم به سوالات آقای رئیس‌جمهور پاسخ دهم.

پرسش مهر اول: ایران قوی چه ویژگی‌هایی دارد؟

الف: معلمان دانا و توانا، فرایند جذب نكهداشت و ارتقای معلمان را باید متحول تا با اصلاحات اساسی، آموزش‌وپرورش را از معلمان دانا و توانا برخوردار کرد و از اعمال سلیقه‌های غیرحرفه‌ای و غیرتخصصی و گزینش‌های سلیقه‌ای نجات داد و راه‌حل آن احیای دانشگاه فرهنگیان با رویکرد تربیت معلمان حرفه‌ای نه صرفا دانشگاهی و محول‌کردن نقش بیشتر به سایر دانشگاه‌های سرآمد مرتبط برای جذب و تربیت معلمان توانمند است که متأسفانه در سال‌های اخیر از چرخه تربیت و تأمین نیروی انسانی متخصص برای آموزش‌وپرورش حذف شدند.

ب: توجه به معیشت معلمان و به قول شما حل یک بار برای همیشه مشکلات مادی و شغلی فرهنگیان. شرایط فعلی وضعیت معلمان موجب سرشکستگی است که مثلا اجرای یک طرح رتبه‌بندی که هم به منزلت معلمان مرتبط است و هم به معیشت آنان، بیش از ۱۸ سال در پیچ‌وخم‌های مدیریتی پلاتکلیف مانده. این در شرایطی است که دولت قبلی سال گذشته تصمیم گرفت که شرایط شغلی استادان دانشگاه‌ها و استادان دانشگاه‌های علوم پزشکی را همسان‌سازی کند و با وجود بار مالی و اجرایی فراوان این طرح در مدت کمتر از سه ماه تصویب و به اجرا گذاشته شود و با اجرای این طرح هرکه آن را بیايد، با آن یورش برد و پیروز شود و هرکه آن را نباید، بر او یورش و مغلوب شود. در یادداشت

ادامه در صفحه ۲

یادداشت

اراده تغییر!

آن باشد که هنوز ابعاد بحران در سطوح بالای تصمیم‌گیری درک نشده و اراده سیاسی برای تغییر ریل اقتصاد شکل نگرفته . می‌توان چنین تصور کرد که کارشناسان اقتصادی سازمان برنامه و نویسندگان گزارش با درک وضعیت بحرانی تحلیل خود را و چه‌بسا راهکارهای سخت و طاقت‌فرسای خود را نیز ارائه کرده باشند اما مدیریت سیاسی به دور از ضرورت‌های اقتصادی، همچنان راهکارهای بیروکراتیک و ارقام رؤیایی (رشد ۸ درصد مبتنی‌بر بهره‌وری) را کم‌هزینه‌تر و به مصلحت‌تر و شیرین‌تر دانسته است. چنانکه رئیس اتاق ایران همین روزها به‌درستی عنوان می‌کند: «امروز اقتصاد کشور نه از منظر سیاست داخلی و نه در بحث سیاست خارجی، حرف اول را در کشور نمی‌زند و اولویت نخست هم نیست. همه این مسائل باعث می‌شود تا کشور به سراشیبی بحران فروافتد و رتبه آن در شاخص‌های جهانی، مکرر تنزل یابد». به گفته او، دولت‌ها همواره با اقدامات اورژانسی و عدم اتخاذ تصمیم‌های سخت و اصلاحات ریشه‌ای نه‌فقط به «حل مشکلات و مسائل اقتصادی کشور کمکی نکرده بلکه چالش‌هایش را افزون کرده است» (رسانه‌ها- ۷/۲۴).

۳- راهکار صحیح و عالمانه برای این وضعیت بغرنج از یک‌سو تنش‌زدایی در روابط خارجی و حل هرچه سریع‌تر بحران هسته‌ای و انجام مذاکرات برجامی است. از سوی دیگر شروع اصلاحات عمیق اقتصادی و اولین آنها رفع بحران یارانه‌های پیدا و پنهان است؛ یارانه‌هایی که به گفته رئیس سازمان برنامه، «آثار مثبت و اثربخشی مطلوب و قابل قبول آن در بهبود سفره مردم، شاخص‌های کلان اقتصادی و بخش تولید دیده نمی‌شود». یارانه‌هایی که رقم آنها حدود ۱۶۰۰ هزار میلیارد تومان برآورد می‌شود (مجموع یارانه انرژی پرداخت‌شده در جهان به گزارش آژانس بین‌المللی انرژی در سال ۲۰۲۰ میلادی حدود ۱۸۲ میلیارد دلار بوده، که بیش از ۱۶ درصد یعنی ۲۹۶ میلیارد دلار سهم ایران بوده که ۱۷ برابر چین است با اقتصاد ۳۰ برابر بزرگ‌تر از اقتصاد ایران). اکنون که حداقل کسری بودجه حدود ۳۰ درصد است و راه‌های کاهش هزینه‌های دولت یا افزایش مالیات‌ها و استقراض از بانک مرکزی با انتشار اوراق قرضه و... یا بعدی با بسیار تورمزاست به نظر عمده راه‌بای مانده اصلاح نظام یارانه‌هاست. این اقدام البته چنانکه از سوی کارشناسان بسیار مورد تاکید قرار گرفته، نباید صرفا به عنوان راهی برای تأمین منابع کسری بودجه و ایجاد درآمد برای دولت در نظر گرفته شود، بلکه راهی است که می‌تواند به ارتقای کارایی انرژی و عوامل تولید و بهبود محیط زیست و... بینجامد.

ادامه در صفحه ۵

کالین پاول، وزیر خارجه سابق آمریکا درگذشت

مرگ

جمهوری خواه میانه‌رو

گروه جهان: کالین پاول، وزیر پیشین امور خارجه ایالات متحده آمریکا در دوران ریاست‌جمهوری جورج دبلیو بوش، در ۸۴سالگی و به‌دلیل عوارض ناشی از ابتلا به کووید۱۹ درگذشت. خانواده او با اعلام خبر درگذشتش گفته‌اند....

صفحه ۸

سال نوزدهم • شماره ۴۱۲۲ • ۱۲ صفحه • ۷۰۰۰ تومان

سرمقاله

کلاف سردرگم مذاکرات هسته‌ای

جاوید قربان‌اوغلی

پس از گذشت دو ماه و اندی از روی‌کارآمدن دولت سیزدهم و توقف طولانی در ایستگاه ششم مذاکرات وین، ظاهرا قرار است بروکسل میزبانی نشست بین ایران و ۴+۱ را عهده‌دار شود. این تحول پس از آن صورت می‌گیرد که انریکه مورا اواخر هفته گذشته در سفر به تهران با علی باقری‌کنی، معاون سیاسی وزارت امور خارجه که جایگزین عباس عراقچی شده، ملاقات و گفت‌وگو کرد. سفر انریکه مورا معاون سرویس اقدام اتحادیه اروپا به ایران با وجود خوش‌بینی‌های ناشی از توافق بر ادامه این مذاکره در بروکسل، حاوی پیام ناخوشایندی است که حتی ناخرسندی اولیائف، نماینده روسیه متحد ایران را نیز در پی داشت. تاخیر نسبتا طولانی در مذاکرات وین و انتشار خبر ازسرگیری آن در بروکسل در شکل جدید که از آن تحت عنوان «راپنی ایران یا کشورهای اروپایی» نام برده می‌شود، شائبه عدم آمادگی ایران برای بازگشت به مذاکرات هسته‌ای و درپیش‌گرفتن استراتژی «خرید زمان»، سرعت‌بخشیدن به غنی‌سازی و افزایش زمان گریز هسته‌ای را تقویت کرده است. این استنباط از آنجا نشئت می‌گیرد که از زمان روی‌کارآمدن دولت رئیسی ایران از سرگیری مذاکرات را به «اما و اگر»‌هایی پیوند زده که مسیر مذاکرات را اگرچه ناممکن، بلکه بسیار سنگلاخ و دشوار می‌کند. اظهارات منسوب به امیرعبداللهیان در جلسه غیرعلنی روز یکشنبه مجلس از زبان یکی از نمایندگان، در صورت صحت، بر اینمات آینده مذاکرات هسته‌ای خواهد افزود. این نماینده سه محور ۱- اقدام جدی آمریکا قبل از مذاکرات، ۲- شروع مذاکرات از زمان خروج ترامپ از برجام و ۳- اقدام در برابر اقدام را از اهم مطالب وزیر خارجه برشمرده است. پایبندی دولت (و تیم مذاکره‌کننده) بر قانون «اقدام راهبردی برای لغو تحریم‌ها» و تصمیم دولت سیزدهم در پرهیز از «شرطی‌کردن اقتصاد» و جداکردن مسیر اقتصاد کشور از مذاکرات هسته‌ای از دیگر موارد مطرح‌شده وزیر خارجه در نشست غیرعلنی مجلس بوده است. در حاشیه این تحولات ذکر چند نکته ضروری است:

۱- موارد مطرح‌شده در سخنان وزیر خارجه در مجلس، نکات بسیار خوبی است که در صورت تحقق گامی به جلو در جهت منافع ایران در مذاکرات سرنوشت‌ساز هسته‌ای است. باین‌حال باید توجه داشت آمال سیاست‌مداران و واقعیت‌های حاکم بر تحولات دو عنصر جدا از هم هستند که هریک از قاعده‌ای متفاوت از دیگری تبعیت می‌کند و تحقق آرزوها در قالب واقعیت‌ها همواره دست‌یافتنی نیست. هنر سیاست‌ورزی پلزدن بر این دو در تأمین حداکثری منافع ملی است. قاعده‌ای که مذاکرات بیست‌ودوماهه منتهی به توافق هسته‌ای را رقم زد. برجام توافق براساس «مصلحه» بود. اصل حاکم بر مصالحه نیز «بده و بستان» است. اینکه آقای امیرعبداللهیان شرطی بگذارد که محقق نشود و شعری بگوید که در قافیه‌اش درماند، مشکلی از کشور را حل نخواهد کرد. جداکردن مسیر اقتصاد کشور از مذاکرات نیز در شرایطی که چه بخواهیم و چه نخواهیم اقتصاد ما به‌صورت کامل تقریبا به مسائل بین‌المللی و به‌ویژه برجام گره خورده و در واقع گروگان آن است، بیشتر به یک شوخی شباهت دارد که در حد همان آرزوهای ایشان باقی خواهد ماند.

۲- مطالبه «اقدام جدی از طرف آمریکا» احتمالا معطوف به آزادسازی ۱۰ میلیارد دلار از پول‌های ایران است که امیرعبداللهیان قبلا نیز آن را بیان کرده و گفته بود که آمریکایی‌ها برای نشان‌دادن حسن نیت خود باید ۱۰ میلیارد دلار از پول‌های ما را آزاد کنند. این مطالبه علاوه بر اینکه از وضعیت اقتصادی کشور به بیگانگان گرا می‌دهد، در زمانی مطرح می‌شود که طرف مقابل حتی در صورت موافقت، به‌دلیل بیان علنی و شائبه فشار و باج‌خواهی از انجام آن سر باز خواهد زد.

۳- سنجاچ‌کردن پایبندی به قانون اقدام راهبردی برای لغو تحریم‌ها با مذاکرات که با هدف بستن دست دولت قبلی در مذاکرات با اغراض سیاسی و عجله تصویب شد، اگرچه در ظاهر ابزاری موجه و با تسمک به قانون برای چانه‌زنی است، ولی مشروط‌کردن توافق به «لغو همه تحریم‌ها اعم از هسته‌ای، موشکی، تروریسم و حقوق بشر» که در بند هفتم این قانون ذکر شده، چشم‌انداز روشنی برای موفقیت مذاکرات ترسیم نمی‌کند. موضوعی که قبلا با کالیبه امیر عبداللهیان روبه‌رو شده بود و مشخص نیست چرا با عقب‌نشینی از موضع قبلی مجددا به تبعیت دولت از این قانون در مذاکرات تاکید کرده است.

۴- دولت جدید در پیگیری مذاکرات هسته‌ای با دو مانع جدی روبه‌روست: اول اینکه فاقد راهبردی معطوف به نتیجه است.

ادامه در صفحه ۴